

תת"ע 2972/02/19 - מדינת ישראל נגד איתי ארליך

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

29 אפריל 2019

תת"ע 2972-02-19 מדינת ישראל נ' איתי ארליך
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איתי ארליך

הנאשם

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, מסוג ברירת משפט, לפיו, ב- 17/10/18 בשעה 08:57, הוא רכב על גבי אופניים ברחוב מרמורק בתל-אביב, שלא בשביל לאופניים שהוקצה במקום, בניגוד לתקנה 129(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העידה השוטרת סוזאנה בוטין. עדותה נשענה רובה ככולה על הדו"ח אשר היא רשמה ביום האירוע - ת/1.

לפי רישומה היא עמדה רגלית על המדרכה ברחוב מרמורק ליד בית מספר 20/22 ופניה לכיוון מערב. ממקום עמידתה היא הבחינה בנאשם, שעה שזה רכב על אופניו החשמליים על הכביש בנתיב הנסיעה לכיוון מזרח, בה בשעה שמשמאלו על המדרכה הצפונית היה מסומן שביל לאופניים באופן ברור ובולט לעין, כאשר בתחילת השביל היה מוצב תמרור 229, באופן ברור ובולט.

היא סימנה לרוכב לעצור לשם רישום הדו"ח, נשוא הדיון כאן.

תגובת הנאשם לאוזני השוטרת במעמד רישום הדו"ח היתה: "לא ראיתי שיש בו שביל".

גרסת הנאשם בבית המשפט היא, כי אכן הוא נסע בנתיב התחבורה הציבורית ברחוב מרמורק ולא בנתיב המיועד לרוכבי

האופניים, אלא שכך פעל משום שהוא לא הבחין בתמרור עליו דיברה השוטרת, כפי שלא הבחין כי קיים שביל המיועד לרוכבי אופניים והולכי רגל במקום. כיוון נסיעתו הכללי היה שהוא נסע מרחוב רוטשילד למרמורק תוך חציית מעבר חצייה במקום והסימון לא היה ברור דיו.

הצדדים הסכימו בע"פ בסוף הדיון כי בית משפט יבחן בגוגל - ארץ את המקום.

לאחר ששמעתי את הצדדים, הזהרתי את עצמי כי בעדות יחידה עסקינן. השתכעתי כי עדות השוטרת המדוייקת.

ראיתי לנגד עיני כי אין מחלוקת על עצם הרכיבה - בוצעה שלא בנתיב המיועד לרוכבי האופניים.

לא אקבל כי לא ניתן לראות את התמרור והסימונים של שביל לרוכבי האופניים ובאופן שניתן להתעלם מהוראת התמרור.

כאשר כאלה כם פני הדברים, הנאשם לא הרים את הנטל להוכיח כי אין לציית וניתן להתעלם מהתמרור במקום, כאילו שאינו קיים.

בהשעני על עדות השוטרת, את עדותה אקבל, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ט, 29 אפריל 2019, במעמד הצדדים